ది డెత్ ఆఫ్ ఎ మేనీటర్

అర్ధరాత్రి దాటిపోయింది.

ఆకాశం మీద పాలిపోయిన చంద్రవంక కృంగిపోతోంది. పేరుకుపోతున్న తారు ముద్దలా చీకటి దట్టమైంది. చుక్కల వెలుగులో దూరాన కొండలు మసగమసగ్గా కనిపిస్తున్నాయి.

సాయంకాలం నుంచి చెట్టుమీద మంచె కట్టుకొని పులివేట కోసం మాటువేసి కాసుక్కూర్చున్న కనకరాజు, కొడుకు చిట్టిబాబు; తుపాకీలు చేత పుచ్చుకుని చీకట్లో కలసిపోయిన పొదలవైపు ఏ క్షణాన్నయినా వచ్చే పులికోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు.

చెట్టుకి ఇరవై గజాల దూరంలో ఎరగా కట్టిన తెల్లటి ఎద్దు అంత చీకట్లోనూ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అది నిశ్చింతగా ఇటు ఒత్తిగిల్లడం తప్ప అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. అంతవరకూ దగ్గర్లో ఉన్న చింతచెట్టు మీద దెయ్యాలు మూలిగినట్లు మూలిగిన గుడ్లగూబలు మేతకోసం వెతుక్కుంటూ ఎగిరిపోయాయి.

రాత్రి దాటిన కొద్దీ చలి ఎక్కువవటం ఆరంభించింది. చలిగాలి కొండలమీది నుంచి రివ్వు రివ్వున వీస్తున్నప్పుడల్లా మాటులో కూర్చున్న చిట్టిబాబు గజగజ వణికిపోతూ ముడుచుకుపోతున్నాడు. పులివేటలో రాటు దేరిన కనకరాజు మాత్రం కదలకుండా చలి కొరికేస్తున్నా; కూర్చున్న దగ్గరనుంచీ ఎలాగున్నాడో అలానే కూర్చొనున్నాడు. చిట్టిబాబు చేస్తున్న చప్పుడికి మనస్సులో ఉండుండి చిరాకు పడుతున్నాడు.

కనకరాజు రేడియం డైల్ రిస్టువాచీ రెండున్నర సూచిస్తోంది.

మాటులో కూర్చున్న చిట్టిబాబుకి నడుం పీక్కుపోతూ కాళ్ళు తిమ్మిరెక్కిపోతున్నాయ్.

ఉన్నట్లుండి అడవి దద్దరిల్లిపోయేటట్టు దూరంగా కొండలో కణుసు బెదురుగా అరుచుకుంటూ పారిపోతోంది. దాని వెంటనే చుట్టుప్రక్కల కొండల్లోంచి కొండ గొర్రెలు "కార్... కార్... కార్" మని విరామం లేకుండా కొండలోయలు గింగుర్లెత్తిపోయినట్లు అరుస్తున్నాయ్. చెట్లమీద నిద్రపోతున్న కోతులు ఈ అరుపులకి కిచకిచమని గోలచేస్తూ చెట్లమీద నుంచి అరుచుకుంటూ దూకుతున్నాయి.

పెద్దపులి బయలుదేరింది - దాని రాక కనిపెట్టిన అడవి జంతువులు హడలిపోయి పారిపోతున్నాయి. ఎరగా కట్టిన ఎద్దు ఒక్క ఊపున లేచిపోయి కట్టును విదిలించుకోడానికి గింజులాడిపోతోంది.

కనకరాజు తుపాకి సర్దుకున్నాడు.

అడవిలో చెలరేగిన కలవరానికి బెదిరిపోతున్న చిట్టిబాబుని "ఫరవాలేదు" అన్నట్లు చేత్తో నొక్కాడు.

పులి బయలుదేరింది. పాతికమందిని పైగా పొట్టన పెట్టుకున్న మేనీటర్. దీన్ని వేటాడదామని పట్నంనుంచి వచ్చిన కనకరాజు ట్రావెలర్స్ బంగళాలో మకాంపెట్టి పదిరోజుల్నించి నానా యాతన పడుతున్నాడు. రాత్రనక పగలనక తుపాకీ పట్టుకొని అడవిలో తిరుగుతున్నాడు. కొండవాగుల దగ్గర, అడవి బాటల్లోనూ, కొండ గుహల దగ్గరా మార్చి మార్చి ఎరల్ని కట్టి మాటుకట్టి రాత్రిళ్ళు కూర్చుంటున్నాడు. అడివంతా దాని అడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. మాటు దగ్గరకి మాత్రం రావటం లేదు, ఎద్దుల మీద పడటం లేదు.

కణుసు అరుపును బట్టి ఎరకట్టిన బాటలోకి పులి రావటానికి మరో పదిహేను నిమిషాలు పట్టవచ్చునని అంచనా వేశాడు కనకరాజు. పొద్దుట ఆ బాటలో ఎక్కడపడితే అక్కడ స్పష్టంగా బాట పొడవునా పులి అడుగులు కనిపించాయి. రోజూ ఆ బాటలో నించే ఏదో ఒక టైంలో వెళుతోంది. ఇప్పుడు వచ్చేటప్పుడు కాకపోయినా తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడైనా ఆ బాటలో నుంచే వెళ్ళాలి. కట్టిన ఎద్దు కనిపించగానే వెంటనే దానిమీద పడి చంపుతుంది - అదే కావాలి. రేపు ఉదయాన్నే మేనీటర్‌ని జీపుమీద వేసుకొని విజయగర్వంతో పట్నానికి తిరుగు ప్రయాణం. పూలమాలలు - ఫ్లాష్‌ఫొటోలు - ఓహ్, ఒకటేమిటి - కనకరాజు ఉరఫ్ టైగర్ రాజు అవన్నీ తలచుకొంటూ పులికోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఎక్సైట్‌మెంట్‌తో ఒళ్ళంతా గగుర్పొడుస్తోంది.

చీకటికి అలవాటు పడ్డ కనకరాజు కళ్ళు పులి కళ్ళలా సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఇరుపక్కల అడవిని కలయచూస్తున్నాయి. నిమిషాలు దొర్లిపోతున్నాయి. ప్రతిక్షణం ఎన్నో గంటల్లా అనిపిస్తోంది కనకరాజుకి. మూడు గంటలు కూడా దాటిపోయింది. క్రమేణా అడవిలో తిరిగి నిశ్శబ్దం ఆవరించుకొంటోంది. ఉండుండి అడవి మధ్యలో నుండి ఎక్కడో చెట్టుమీద చిటారు కొమ్మమీద ఎక్కి కాపలా కాస్తున్న కొండముచ్చు "హుప్! హుప్!" మని అరుస్తూ "అపాయం పొంచి ఉంది; ఇంకా ఆల్ క్లియర్ కాలే"దని తన గుంపుని హెచ్చరిస్తోంది.

క్రమేణా కొండలమీద నుంచి పొగమంచు తెరలు తెరలుగా దిగటం బాగా చీకట్లో కనిపిస్తోంది. రాను రాను అడవంతా అలుముకొని కమ్మేస్తుంది.

"గాండ్ర్... గాండ్ర్... గాండ్ర్" - పులి దగ్గర్లో అరిచింది.

చిట్టిబాబు మాటులో ఉలిక్కిపడ్డాడు.

కనకరాజు రైఫిల్ సేఫ్టీ కేచ్ తొలగించి సిద్ధంగా వున్నాడు. వచ్చినప్పటినుంచి మేనీటర్ అరుపు వినడం ఇదే మొదటిసారి. అనుభవం వున్న వేటగాడు కనకరాజుకి అడవిలో నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ అరుస్తున్న పులి అరుపు, తనని సవాల్ చేస్తున్నట్లు అనిపించింది.

చెట్టుక్రింద ఎద్దు, పులి అరిచిన దిక్కుగా తిరిగి చెవులు నిక్కించి బుసలు కొడుతోంది.

....

చిట్టిబాబు ఎగూపిరిలో జాపోస్తున్నాడు.

....

గులకరాళ్ళు దొర్లుతున్నాయి. బాటలో నుంచి ఏదో జంతువు వస్తున్న చప్పుడు.

....

కనకరాజు ఊపిరి బిగబట్టి రైఫిల్ బుజానికెత్తి ఎద్దువైపు గురిపెట్టి చూస్తున్నాడు. చప్పుడు దగ్గరౌతోంది. మరో క్షణంలో ఎద్దుమీద గభీలు దూకుతుంది పులి... కనకరాజు శరీరం గగుర్పొడిచి రోమాలు నిక్కబొడుస్తున్నాయి.

....

ఎద్దు మరింత రెస్ట్‌లెస్‌గా గింజుకొంటూ జోరుగా, భారంగా బుసలు కొడుతోంది.

ఒకటి... రెండు...ఐదు...నిముషాలు దొర్లుతున్నాయి.

'జుంఫ్... జుంఫ్... జుంఫ్' – కనకరాజు తుపాకీ గురి చూస్తూనే వింతగా ఆలకిస్తున్నాడు. దగ్గర్లోనే ఉన్న ట్రావెలర్స్ బంగళాలో కుక్క అరవడం మొదలెట్టింది.

....

గలగలమని పరుగెత్తుకుంటూ రెండు ఏదుపందులు ఒంటిమీద ముళ్ళని జుంఫ్... జుంఫ్... మని విప్పుకుంటూ బాటలోంచి వచ్చి ఎద్దుని చూసి కాస్త ఆగి తిరిగి జుంఫ్ మంటూ పారిపోయాయి. అవి చీకట్లో కనిపించకపోయినా వాటి చప్పుడినిబట్టి అవి ఏదుపందులని తెలుసుకున్న కనకరాజు, డిసెపాయింట్ అయి తుపాకీ దించేసి నుదుటి మీద చెమట తుడుచుకున్నాడు.

గాండ్రించిన పులి ఏమైంది???

దారి మార్చిందా – మరోవైపు వెళ్ళిపోయిందా? ఇంకా వచ్చే అవకాశం ఉందా? లేకపోతే తను కూర్చున్న మాటుని కనిపెట్టేసి మెల్లగా జారుకుందా – ఎన్నో ఆలోచనలు కనకరాజు బుర్రని దొలిచేస్తున్నాయి.

టి.బి.లో కుక్క అదే పనిగా మొరుగుతోంది.

టైం నాలుగు దాటిపోయింది – అడవి పుంజు "కొక్కొరోకో" మని కూసింది.

పులి వచ్చే జాడ ఎక్కడా కనిపించటం లేదు. తెల్లవారు జాము కావస్తుండటం వల్ల రాత్రిళ్ళు తిరిగే జంతువులు, పిట్టలు; వాటి వాటి గూళ్ళకి చేరుకుంటున్నాయి. అదే సమయంలో

పగలు మేతకు బయలు దేరే పిట్టలు మేల్కొని అరుస్తున్నాయి. ఆకుల మీది నుంచి మంచు బొట్లు బొట్లుగా మాటుమీద పడుతోంటే పులి కోసం కాచుకు కూర్చొని విసిగెత్తిపోయిన కనకరాజుకి చిరాకెత్తిపోతోంది.

రాను రాను తూర్పు తెల్లబడుతోంది. కొండల వెనక ఆకాశం రంగులు మారుస్తోంటే కొండలమీద మంచు కరుగుతోంది.

తెల తెల వారుతోందనగానే ట్రావెలర్స్ బంగళా నుంచి కేశవరావు, నౌకరు రాములు బయలుదేరి చెట్టు దగ్గరికి వచ్చారు. కట్టిన ఎద్దు కట్టినట్టుగానే ఉండటం, చచ్చిన పులి, పక్కన లేకపోవటం చూసిన కేశవరావు జేబులోంచి డైరీ, పెన్సిలు తీసి; వెటకారంగా "దిగరా, కనకరాజూ. ఈ రోజు కూడా 'పూజ్యం' అని రాసుకుంటాలే డైరీలో. హాయిగా బంగళాలో నిద్ర పోకుండా నీకిదేం ఖర్మరా చిట్టిబాబూ! అప్పటికీ చెబుతునే ఉన్నా; ఒద్దురా, నాయనా; నీది నీ బాబులాంటి ఇనప శరీరం కాదు; మాటులో కూర్చొని కూర్చొని నడుం లాగేస్తాది; అని. విన్నావా? నీ బాబు పులివేట చూశావా? పులికాదు కదా, కనీసం పిల్లినైనా కొట్టలేదు నీ బాబు కనకరాజు ఉరఫ్ టైగర్ రాజు."

"పిల్లికేం ఖర్మరా. పులినే కొట్టి పట్నం తీసుకువెళ్తాను.... మరో రెండు రోజులు ఆగు. ఓపిక పట్టు" అంటూ మాట్లోనుంచి దిగాడు కనకరాజు. చిట్టిబాబు దిగి తుపాకీలు రాములుకి అందించి చెట్టు మొదట కూలబడి బండబారిన కాళ్ళని చేత్తో రుద్దుకుంటున్నాడు.

"ఒరేయ్ రాజూ, నేను చెబుతూనే ఉన్నాను. ఈ పులి నీకు మించిన డాకూరా అని. ఎక్కడ పడితే అక్కడ అడవి నిండా దాని అడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. అది మాత్రం కనిపించటం లేదు. నేను ఎక్కడో పుస్తకాల్లో చదివినట్టు జ్ఞాపకం, కొందరు చచ్చిపోయిన తరువాత వాళ్ళ ఆత్మలు పులులుగా మారి వాళ్ళ శత్రువుల మీద పగ సాధిస్తాయి. కొంపదీసి ఇది కూడా అలాంటి దయ్యం పులి కాదు గదా?" అన్నాడు కేశవరావు.

"నీ ముఖం పులి. నీకెప్పుడూ దయ్యాలూ, దేవతలూ, పద పద!" అంటూ క్రిందన కట్టిన ఎద్దుని విప్పి నడుచుకుంటూ ట్రావెలర్స్ బంగళా చేరుకున్నారు.

"నిన్న రాత్రి జరిగిన సంగతంతా చెప్పరా, చిట్టితండ్రీ; డైరీలో ఎక్కిస్తాను!" అన్నాడు కేశవరావు డైరీ తీస్తూ.

"అంకుల్! నిన్న రాత్రి గాండ్రమని పులి అరిచింది."

"ఫరవాలేదు. మామూలుగానే చెప్పు, పులి అరిచిందని చెప్పు చాలు. గాండ్రుమని మధ్యన నోరెందుకు వెళ్ళబెట్టావు, పులులు గాండ్ర్ మనకపోతే కుక్కల్లాగ మొరుగుతాయా?"

"తరువాత ఏదుపందులు వచ్చాయి - రెండు."

"ఏదు పందులా? పందికొక్కులా?... నువ్వు సరిగ్గా చూశావా?"

"మంచోరే. కావలిస్తే డాడీని అడగండి."

"సరేలే, ఇంకెక్కడ మీ నాన్న. మనలో లేడు. ఈజీచైర్ మీద కాళ్ళు తన్ని పెట్టి ఎలా పడుకున్నాడో చూడు. పులుల్ని కలలుకంటుంటాడు"

"నోర్ముయ్! శనిగొట్టు నోరూ నువ్వున్నూ..." అంటూ మగత నిద్రలో ఉన్న కనకరాజు సర్రున లేచి కేశవరావు మీదికి వస్తూ "ఎక్కడికి బయలుదేరినా ముందు అపశకునం. ఒరేయ్ మంచిమాట నీ నోటినించి ఎప్పుడొచ్చి చచ్చిందిరా? ఎప్పుడూ కాదూ, అవదు అన్నమాట కదూ..."

చిట్టిబాబూ రాములూ నవ్వుకున్నారు.

"చూస్కో – ఈ పులిని కొట్టి తీరుతాను. దాని ఎత్తులకి పై ఎత్తులు వేస్తాను – అది పులి – నేను పులిమీద బుర్రని – జ్ఞాపకం వుంచుకో!" అంటూ చరచరా బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు కనకరాజు.

"మీరు మరిన్ను బాబూ, అసలే పట్టుదల మనిషి. కిర్రెక్కిస్తే ఏడెక్కిపోతారు! చిన్ననాటి స్నేహితులని ఊరుకున్నారు గాని మరొకరు మరొకరైతేనా సంపేసి గొయ్యి తీసి కప్పెట్టేస్తారు బాబూ – కోపగిష్టోడు" అన్నాడు రాములు నవ్వుతూనే.

బాత్‌రూంలో నుంచి ముఖం తుడుచుకుంటూ వచ్చిన కనకరాజు "వాడితో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే వారం రోజులవరకు మాట్లాడుతాడు. ఈ సర్వమంగళంగాడికి కబుర్లు తప్పించి మరొహటి లేదు. గ్యాస్‌గాడు. రాములూ! కాస్త కాఫీ ఇయ్యి. అడవిలోకి వెళ్ళి ఒక్క ట్రిప్ కొట్టొస్తాను."

"నిన్నటి రోజు పూజ్యం. ఈ రోజు తిరిగి ఉదయాన్నే వ్యాఘ్రాన్వేషణకి ప్రయాణం" అంటూ కనకరాజుకి వినబడేటట్టుగా బిగ్గరగా చదువుతూ డైరీలో రాసుకుంటున్నాడు కేశవరావు. అందరూ గొల్లున నవ్వుతున్నారు. కనకరాజు క్షణంసేపు కేశవరావు వైపు చూసి అందరితో పాటు తను కూడా విరగబడి నవ్వుతూ బయలుదేరాడు.

కనకరాజు బంగళా మెట్లమీద నిల్చొని చుట్టూ క్రిందనున్న అడవిని కలయజూస్తూ రైఫిల్‌లో బులెట్లు నింపి సేఫ్టీ కేచ్ నొక్కాడు. బాగా పొద్దెక్కింది. చిరుచలిలో పొడెండ నులివెచ్చని వేడి హాయి హాయిగా ఉంది. సూర్యకాంతిలో పొగమంచు కరిగిపోతుంటే దగ్గర్లో కొండలమీద బలిసిన తుప్పలు పొదలు ముదురు ఆకుపచ్చ రంగులో స్పష్టాస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. దూరాన లేత నీలిరంగులో కనిపిస్తున్న పర్వత శ్రేణులమీద అక్కడక్కడ మేఘాలు తెల్లగా దూదిపింజెల్లా తేలుతున్నాయి.

పులిజాడ కోసం అడవిలో తిరుగుతున్న కనకరాజు దగ్గర్లో ఉన్న కొండజాతి పల్లెల్లో పులి భోగట్టా కనుక్కుంటున్నాడు. ఆ దగ్గర్లోనే ఈ మధ్య పులి కొండల్లోకి దిగి కర్రలు కొట్టుకునేవాడిని పట్టపగలు ఎత్తుకుపోయిందని చెప్పారు. పది రోజుల క్రితం ప్రక్క పల్లెలో చీకటి పడుతుండగా గొడ్ల చావడిలో పడి అక్కడి గొడ్ల కాపరిని ఈడ్చుకుపోయిందని ఇంకా ఇంకా గత రెండు

సంవత్సరాలుగా అక్కడక్కడ జరిగిన పులి హత్యాకాండ గురించి వాళ్ళు చెప్తున్నారు. చూసినవాళ్ళతో సహా చూడనివాళ్ళు కూడా "ఇంత పెద్దదంటే", "మరింత పెద్ద"దని చెబుతున్నారు. మొత్తం మీద మన్యపు ప్రజలంతా పులిపేరు చెబితే హడలి పోతున్నారు. చీకటి పడిన తరువాత ఎవరూ బయటకు రావటం లేదు. తలుపులు బిడా యించుకొని రాళ్ళు అడ్డుపెట్టుకుంటున్నారు, తలుపులు తోసుకొని ఇళ్ళల్లో పులి జొరబడకుండా. పగలుకూడా ఒంటరొంటరిగా ఎవ్వరూ తిరగాడటం లేదు. గుంపులు గుంపులుగా అడవిలోకి పనులకు వెళ్తున్నారు. వాళ్ళ మాటలను బట్టి దాని ఖచ్చితమైన ఉనికి తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు కనకరాజు. అలా దాని అడుగుజాడలు వెతుక్కుంటూ తిరుగుతున్నాడు. అక్కడక్కడ పులి అడుగులు కనిపిస్తున్నాయి. గాని అవి చాలా పాతవి. రెండు మూడు రోజుల క్రితంవి. ఒక నీటి వాగు దగ్గర బురదలో అప్పుడే నీళ్ళు తాగి వెళ్ళిన చిరుతపులి అడుగులు కనిపించాయి. అది చాలా పెద్ద చిరుతపులి అవటం వల్ల మొదట్లో దాని అడుగుల్ని చూసి పెద్దపులి అడుగులేమో అనుకున్నాడు. సూక్ష్మంగా పరిశీలించి దాని ముందరకాళ్ళు వెనకకాళ్ళు అచ్చుల ఎడంబట్టి, దాని పంజా కొలతలబట్టి పులివేటలో అనుభవజ్ఞుడైన కనకరాజు అది అడవిలో తిరుగాడే పెద్ద జాతి చిరుతపులివని తెలుసుకున్నాడు. కొండ గుహల దగ్గర పొంచి గుహల్లో నుంచి ఏదైనా చప్పుడు వినిపిస్తుందేమోనని చెవులు రిక్కించి ఆలకించేవాడు, అవి పులి నివాసస్థానాలేమోనని. లోపలికి రాళ్ళు విసిరేవాడు. గట్టిగా సకిలించేవాడు, లోపల పులి ఉంటే పరుగున మనిషి ఉనికి కనిపెట్టి బయటకు వస్తుందని. ఒక గుహలోంచి పులికి బదులు రెండు ఎలుగ్గొడ్లు బయటికి వచ్చాయి గర్‌గర్‌మంటూ. ఆడ ఎలుగు వీపుని అంటిపెట్టుకొని రెండు పిల్లలు కూడా వేలాడుతున్నాయి. మగ ఎలుగు భయంకరంగా అరుస్తూ వెనక్కాళ్ళమీద నిలబడి పోయి కనకరాజు మీదికి వచ్చేస్తోంది. కనకరాజు రైఫిల్ ఎత్తి సిద్ధంగా వున్నాడు, మరింత దగ్గరగా వస్తే కాల్చేద్దామని. అలా జంకకుండా తుపాకీ పుచ్చుకొని ఎదురుగా నిలబడ్డ కనకరాజుని చూసి బహుశా ధైర్యం చాలకో లేక పిల్లలకి హాని కలుగుతుందనో అవి మధ్యలోనే ఆగిపోయి వెనక్కి తిరిగి గుర్‌గుర్ మంటూ అడవిలోకి పారిపోయాయి. కనకరాజు విజయగర్వంతో నవ్వుకుంటూ తుపాకీ దించేశాడు. అలా అడవిలో తిరిగి తిరిగి అలసిపోతున్నాడు. ఈ రోజు రాత్రి ఎక్కడ మాటు కట్టాలో ఆలోచిస్తున్నాడు. వుండుండి అడవిలో నుంచి మ్యావ్, మ్యావ్ మని నెమళ్ళు అరుస్తున్నాయ్. రాను రాను ఎండతో బాటు కనకరాజుకి కడుపులో ఆకలి రాజుకొంటూంది. బంగళాకి తిరుగు ప్రయాణం కట్టాడు. అడవిబాట విడిచి పెట్టి బంగళా రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు. అక్కడికి మూడు ఫర్లాంగుల దూరంలో బంగళా కనిపిస్తోంది. అలా పది గజాలు రోడ్డుమీద నడిచాడో లేదో ఠక్కున బ్రేకు వేసినట్లు ఆగాడు. ఒళ్ళు జల్లుమంది. రోడ్డుమీద వంగి తీక్షణంగా పరిశీలిస్తున్నాడు.

అలా ఒంగునే నడుస్తున్నాడు–

పులి అడుగులు!

క్రితం రాత్రే ఆ రోడ్డువెంట పులి నడిచి వెళ్ళింది!

ఆ అడుగులు ఫ్రెష్‌గా వున్నాయి.

రోడ్డుమీద పేరుకుపోయిన ధూళిలో పులి అడుగులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ అడుగుల్ని బట్టి చూస్తే మాంచి వయసులో ఉంది పులి. దారి పొడుగునా దాని అడుగు లున్నాయి. వాటిని అనుసరిస్తూ వెతుక్కుంటూ కనకరాజు ఎక్సయింట్‌మెంట్‌తో నడుస్తున్నాడు. అడుగులు బంగళావైపు మళ్ళాయి. అది చూసిన కనకరాజు నిర్ఘాంతపోవటమే కాకుండా షాక్ అయ్యాడు. అడుగులు బంగళాని సమీపిస్తున్నాయి. రెట్టింపు ఆత్రుతతో వాటిని చూస్తూ కనకరాజు నడుస్తు న్నాడు. పెద్దపులి బార్బుడ్‌వైర్ ఫెన్సింగు దూకింది. అది కుప్పించి ఎగిరిన జాగాలో దానివెనక కాళ్ళు అడుగులు అచ్చులు లోతుగా దిగున్నాయి. కనకరాజు గబగబా ఫెన్సింగు గేటు తోసుకొని లోపలికి వెళ్ళి చూశాడు. క్లియర్‌గా పులి దూకి వచ్చిన గుర్తులు కనిపించాయి. బంగళా తలు పులు మూసుకొని చిట్టిబాబు, రాములు, కేశవరావు పేకాట ఆడుతున్నారు. బంగళా చుట్టూ వరండా అరుగుమీద ఏవో మరకలు కనిపిస్తే వాటిని చూడ్డానికి కనకరాజు వరండా ఎక్కాడు. అక్కడ వరండా అరుగుమీదా స్పష్టాతిస్పష్టంగా మంచులో తడిసిన పులి బురద అడుగుల అచ్చులు కనిపించాయి – అంటే పులి బంగళాలోనికి వచ్చి తిరగడమే కాకుండా వరండా కూడా ఎక్కింది.

కనకరాజు లోపలి వాళ్ళని పిలుద్దామనుకున్నాడు. మరేం ఆలోచించాడో ఏమో పిలవలేక క్షణంసేపు సాలోచనగా పెదవి కొరుక్కుంటూ శూన్యంలోకి చూశాడు. కొంచెంసేపు ఏదో ఆలోచిస్తూ కళ్ళు మూసుకొని వరండామీద పచార్లు చేశాడు. వరండా దూకాడు. నేలమీద ఏవేవో పిచ్చిగీతలు గీశాడు. వాటిని చూస్తూ తీక్షణంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు మాసిన గడ్డాన్ని చేత్తో బకురుకున్నాడు. చరాలున లేచి పరుగెత్తుకుంటూ గేటు తలుపు తోసుకుంటూ రోడ్డుమీదికి పరుగెత్తాడు. పులి అడుగులున్న దారిపొడవునా అటూ ఇటూ పరుగులెత్తాడు. ఉండుండి రోడ్డుమీది నుంచి బంగళావైపు వెనక్కి తిరిగి చూస్తున్నాడు. పులి అడుగుల్ని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. చిరునవ్వు నవ్వుతూ చిటికవేసి బాణంలా దూసుకుంటూ వచ్చి బంగళామెట్లు రెండు అంగల్లో గెంతుకుంటూ ఎక్కి తలుపుల్ని దబదబ బాదాడు.

చిట్టిబాబు తలుపు తెరిచాడు.

"రాములూ, ఆకలేస్తోంది. వడ్డించు! తిని ఒక్క కునుకు తీస్తాను. సాయంకాలం కాకుండా మాట్లో ఉండాలి. చలికాలం... త్వరగా చీకటి పడిపోతుంది" అంటూ తుపాకీ మూలనపారేసి స్నానానికి బట్టలు విప్పుతున్నాడు కనకరాజు.

"డాడీ! అయామ్‌సారీ! ఈ రోజు నేను మాటు కాపుకి రాలేను, అయామ్ టైర్డ్ టూ మచ్."

"ఒకే బోయ్! ఇవ్వాల్టికి రెస్టు తీసుకో, ఈరోజు నాతో 'సర్వమంగళంగాడ్ని' తీసుకుపోతాను".

"నన్నా? నేను చచ్చినారాను."

"నిన్ను చంపైనా తీసుకువెళ్తాను. ఈ పదిరోజులు మూడు పూటలూ మెక్కి కూర్చొని చీట్ల పేకలు, భావకవిత్వం, సొల్లు కబుర్లు ఆడుతూ కూర్చుంటున్నావు - ఒరే చచ్చువెధవా! పదరా! - రాత్రి అడివిలో ఉండే థ్రిల్‌ని చూద్దువుగాని. ఎప్పుడు పేదవాళ్ల ఆకలి, ప్రియురాళ్ళ వాలు చూపులేనా? - ఎడ్వంచరస్‌గా, మాన్లీగా వుండాలిరా, నీ కవిత్వం; రాతలూను! పదపద!"

"రమ్మంటావా! లేకపోతే చంపుతానంటావా! చంపేసినా చంపేస్తావ్, అసలు చావుకే నేనిక్కడికి వచ్చాను. నేను తింటూ ఇక్కడ కూర్చుంటున్నానా? పగలంతా నీతో తిప్పి నన్ను చంపటం లేదూ? ఇప్పుడు రాత్రిళ్ళు కూడా చంపు. నీతో తిరుగుడికే సరిపోయింది, ఇంకా కవిత్వం ఏమిటి; నా బొంద! ఊ, సరే - పదరా నాయనా, వస్తాను, ఖర్మ!"

"రాత్రంతా ఎలాగూ నిద్రుండదు. ఇప్పుడే ఒక్క కునుకు లాగేయ్, మెక్కావ్ కదా!" అంటూ స్నానానికి వెళ్ళిపోయాడు కనకరాజు.

"మాటల్లో మరచిపోయాను. ఏదీ! చిట్టిబాబూ ముక్కలు తిప్పు."

"రెండు ఆసులు, కింగ్."

"మూడ్రాజులు - నీ పని సర్వమంగళం" అంటూ ఆటమీద డబ్బు ఊడ్చుకున్నాడు కేశవరావు.

"ఇక ఆట ఎత్తేద్దాం బాబు, మీరు పడుకోండి. నాకూ నిద్రొస్తోంది" అంటూ చిట్టిబాబు లేచిపోయాడు. కేశవరావు లేచి ప్రక్కగదిలో పడుకున్నాడు.

స్నానం చేసి భోజనం చేసిన కనకరాజు పడుకున్నాడేగాని; నిద్ర పట్టక అటు ఇటు దొర్లుతున్నాడు. రాములు వేటకి కావలసిన సరంజామా అంతా చూస్తున్నాడు. టార్చిలైటు, బేటరీలు, ఉలెన్ కోటు, వాటర్ బాటిల్ అన్నీ కిట్‌బాగ్‌లో సర్దాడు. తుపాకీని క్లీన్ చేశాడు. తూటాల్ని తోలు పెట్టిలో సర్దాడు.

సాయంకాలం నాలుగు గంటలకల్లా అంతా తయారైపోయారు. కేశవరావు, కనకరాజు రాత్రి భోజనం కూడా చేసేశారు. భోజనం దగ్గర కొంచెం తలనొప్పిగా ఉందని రెండుమూడుసార్లు తలరాసుకున్న కనకరాజుని చూసి చిట్టిబాబు "పోనీ, డాడీ; తలనొప్పిగా ఉందంటున్నారు, ఈ రోజు ఉండిపోయి రేపు వెళ్ళకూడదా?" అన్నాడు.

"నో, నో! ఈ రోజంతా వేస్టయిపోతుంది!" అంటూ గబగబా అన్ని పనులు ముగించుకొని బయలుదేరారు. మాటుదగ్గర కట్టడానికి ఎద్దును కూడా స్వయంగా కనకరాజే తోలుకొని, రాత్రి దానిక్కావలసిన పచ్చగడ్డి కూడా పట్టుకొని బయలుదేరాడు.

"డాడ్! విష్ యు బెస్టాఫ్ ది లక్" అన్నాడు చిట్టిబాబు.

"థాంక్యు; టేక్ రెస్ట్, మై బోయ్."

"లెటజ్ డ్రింక్ ఎ టోస్ట్ టు ది డెత్ ఆఫ్ ఎ మేనీటర్ టుమారో" అన్నాడు కేశవరావు.

"ఒరేయ్, సర్వమంగళంగా! మాట్లో కూర్చొని మళ్ళీ అపశకునపు మాటలు అన్నావో, మాట్లో నుంచి కిందికి తోసేస్తాను; తెలుసా?" అని కనకరాజు అంటుంటే అందరూ నవ్వారు.

తుపాకీ పట్టుకొని అందరికంటే ముందుగా నడుస్తున్నాడు కేశవరావు. వెనకాల నడుస్తున్న కనకరాజు ఏదో జ్ఞాపకానికి వచ్చి రాముల్ని పిలిచి "డేగర్ సంచిలో పెట్టావా, - బీరువాలో పెట్టావా?" అని అడిగాడు.

"అరె, తొందర్లో మరిచిపోయాను; పదండి" అంటూ రాములు వెనక్కి వెళ్ళాడు. ఎద్దును చిట్టిబాబుకి అప్పగించి కనకరాజు కూడా రాములు వెంటే బంగళాలోకి వెళ్ళి; బీరువాలో డాగర్ తీసుకొని బయటకు వస్తూ; రాములుతో ఏదో చెప్తున్నాడు.

"సరే సర్;... తప్పకుండానూ! నేను పడుకుంటే కదా?" అన్నాడు రాములు.

అడవిలోకి వెళ్తున్న కేశవరావుని, కనకరాజుని కనిపించేవరకు బంగళా వరండా మీదినుండి టాటాలు చెప్పారు చిట్టిబాబు, రాములు.

క్రితం రాత్రి కట్టిన మాటు దగ్గరే ఎద్దును కట్టాడు కనకరాజు. కేశవరావుని చెట్టెక్కి మాటులో కూర్చోమన్నాడు. చుట్టుప్రక్కలున్న చిన్న చిన్న పొదల్నీ, చెట్టుకొమ్మల్నీ నరికాడు చెట్టుమీద మాటు కట్టడానికి. కేశవరావు చెట్టెక్కడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఎక్కలేక జారిపోతు న్నాడు. కనకరాజు చురచురలాడుతూ "ఊఁ నా భుజం మీద ఎక్కు!" అని తన భుజాలమీద కేశవరావుని ఎక్కించుకొని చెట్టు కొమ్మమీదికి ఎగదోశాడు. ఒగర్చుకొంటూ చెట్టుకొమ్మని పట్టుకొని వణికిపోతూ ఎలాగైతేనేం ఎక్కలేక ఎక్కలేక కొమ్మమీద మాటు కట్టిన మంచెమీద కూర్చున్నాడు కేశవరావు. తనతో తెచ్చిన పచ్చగడ్డిని ఎద్దు దగ్గర పడేశాడు మేతకి కనకరాజు, ఎద్దును కట్టిన గుంజను చేతితో లాగిలాగి గట్టిగా ఉందో లేదో చూశాడు. ఒక్కొక్కసారి ఎరగా కట్టిన ఎద్దులు, గేదెలు విదిలించుకొని గుంజని ఊడబెరుక్కుని పారిపోవడం కద్దు. క్రింద అన్నీ సరిగ్గా ఉన్నాయి అనుకున్న తరువాత చెట్టెక్కి క్రితం రోజు మాటుకు కట్టిన పాత కొమ్మల్ని జాగ్రత్తగా తీసేసి వాటిస్థానే క్రొత్తగా నరికి తెచ్చిన కొమ్మల్ని పేర్చాడు. బయటినుంచి చూడ్డానికి మామూలు చెట్టు భాగంగా భ్రాంతి కలిగేటట్లుగా మాటుని సవరించాడు టైగర్ రాజు. రైఫిల్ క్లాంప్‌కి టార్చిలైటు బిగించి, దుప్పటి దగ్గర పెట్టుకొని పులి రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

సాయంకాలం అవుతోంది. పడమటి కొండలు అస్తమిస్తున్న సూర్యకాంతితో ఎరుపెక్కు తున్నాయి. కొండల నీడలు లోయలో విస్తరించుకున్నాయి. రాను రాను మసగచీకట్లు ముసురు కుంటున్నాయి. అదే సమయంలో మసకబారుతున్న ఆకాశంపై తూర్పు దిశలో చంద్రుడు ఉద యించాడు. అడవిని వెన్నెలతో తడుపుతున్నాడు. వెన్నెట్లో చెట్ల నీడలు దోబూచులాడు తున్నాయి.

"కాఁవ్" మని కంచు గొట్టంలో నించి అరిచినట్లు పోతు దుప్పి అరిచింది.

ఉండుండి అడవిలో అడవిదున్న రంకెలు వేస్తుంటే కేశవరావు ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది.

మాటులో నించి వెనకవైపు వెన్నెల్లో ట్రావెలర్స్ బంగళా స్పష్టంగా కనిపిస్తూంది. దాని వెనకాల గుబురుగా లేచిన చింతచెట్టు మీద వెన్నెల; ఆకులమీద వెండి జల్లినట్లుంది.

అలా రాత్రి పదిదాకా కాచుక్కూర్చున్నారు. ఎక్కడా అలికిడి లేదు. వెన్నెల కూడా కృంగిపోతోంది. చీకట్లతో పాటు దట్టమైన పొగమంచు కూడా క్రమ్ముకొంటోంది. పొదల్లో

నుంచి వేల సంఖ్యలో మిణుగురులు మెరుస్తున్నాయి. అడవంతా నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. గుంజకి కట్టిన ఎద్దు తోకతో దోమల్ని తోలుకోవటం సడి తప్ప ఏమీ వినిపించటం లేదు. సడన్‌గా కనకరాజు ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. ఇలా అకారణంగా కలిగిన గగుర్పాటుకు కనకరాజు విస్తుపోతున్నాడు - భయం - బితుకు - బహుశా సిక్త్‌స్ సెన్స్ ఏమో!

ట్రావెలర్స్ బంగళాలో కుక్క మొరగటం మొదలెట్టింది! కనకరాజు అతి నెమ్మదిగా ఎరవైపు నుంచి వెనక్కి తిరిగి బంగళావైపు తదేక దీక్షగా చూస్తున్నాడు. ఊపిరి భారంగా పీలుస్తుండడం కేశవరావు గమనించాడు. అర్థంకాక తను కూడా బంగళావైపు చూస్తున్నాడు. బంగళా తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. హరికేన్ లాంతరు వెలుతురు గుమ్మంలో నుంచి వరండామీద పడింది.

"కనకరాజూ, ఎవరు చెప్మా తలుపు తీశారు; బంగళాలో?" అన్నాడు చెవి దగ్గర కేశవరావు.

"శ్! మెల్లగా మాట్లాడు."

"ఎవరో వస్తున్నట్లున్నారు... చేతిలో లాంతరుంది."

"శ్! రాములు వస్తున్నాడు."

"ఇంత రాత్రప్పుడా? ఎందుకు?"

"కాఫీ తెస్తున్నాడు... నాకోసం."

"వాట్!!!"

బంగళావైపు చూస్తునే ఎడమచేత్తో కేశవరావు తల దగ్గరగా లాగి చెవిలో ఏదో మెల్లగా గుసగుసలాడి తిరిగి తుపాకీని బంగళావైపు గురిపెడ్తూ మోకాళ్ళమీద కూర్చొని దూరంగా తనవైపు వస్తున్న లాంతర్ని చూస్తున్నాడు కనకరాజు.

కుక్క మొరగటం లేదు.

లాంతరు పట్టుకొని గేటు దాటి రాములు వస్తున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి కేశవరావు "యూ రోగ్!" అంటూ కోపంగా అరిచాడు. "ఒరేయ్ కనకరాజూ! నువ్వు మనిషివి కావురా. రాక్షసుడివి. ఎంత కుట్ర పన్నావురా. నువ్వంటే కుక్కకంటే విశ్వాస పాత్రుడిగా మెలిగే రాముల్ని పులికి ఎరగా పెట్టడానికి ప్లాన్ చేశావా? ఇది నీకు న్యాయం కాదు సుమా! వెళ్ళిపోమను. పారిపొమ్మని కేక వెయ్యి... యు ఆర్ ఎ హార్ట్‌లెస్ బీస్ట్... నువ్వు" అంటూ పిచ్చివాడిలా ఊగిపోతూ మంచె మీదనుంచి , గట్టిగా; వస్తున్న లాంతరు వైపు అరిచాడు "రాములూ! రాకు.. వెనక్కి తిరిగి పారిపో... పులి... పులి..."

అరుపు మధ్యలోనే ఎడం చేత్తో నోరు నొక్కేశాడు కనకరాజు. కనకరాజు ఇనపపట్టుకి గిలగిలలాడిపోతూ ఊపిరి ఆడక గింజుకుంటున్నాడు కేశవరావు.

అదే సమయంలో... అడవి దద్దరిల్లిపోయేటట్లు గాండ్రుమని పులి అరుస్తూ రాములు మీద గభాలున దూకింది - చేతిలో లాంతరు దూరంగా తుళ్ళిపడిపోయింది. మనిషి ఆర్తనాదం మధ్యలోనే అణగారిపోయింది. దేనినో పట్టుకొని టపటపమని విదిలిస్తోన్న చప్పుడూ...

దబదబమని బాధతో కాళ్ళు తన్నుకున్న సవ్వడీ క్రమేణా ఆగిపోయాయి. నిశ్శబ్దం... జర్‌జర... జర... జర్ దేన్నో ఈడ్చుకొని వెళ్తున్న చప్పుడు... పెద్దపులి రాములి శవాన్ని పొదల్లోనుంచి ఈడ్చుకుపోతున్న చప్పుడు రానురాను దూరమౌతుండడం చీకట్లో స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. నిశ్శబ్దం.

కనకరాజు పూర్తిగా నిశ్శబ్దం అయిందాకా కేశవరావు దవడ్ని పట్టి నొక్కి ఉంచి తరువాత వదిలేశాడు.

"మై... గాడ్! ఎంతఘోరం. నిన్ను ముక్కలక్రింద నరికినా పాపం లేదురా... ఎంతటి పన్నాగం! తలనొప్పిగా ఉందని రాత్రి పది దాటిన తరువాత మాటు దగ్గరికి కాఫీ తెమ్మనమని రాముల్ని పులికి ఎరగా పెట్టావా? – దగ్గరలో పులి తిరుగుతున్నా నీకు తలనొప్పిగా ఉందనగానే పులి సంగతే గుర్తుకు రాలేదు రాములికి. ఎంతటి అమాయకుడురా? నీపట్ల ఎంతటి విశ్వాసంరా. మనం పెంచిన కుక్కకి గూడా మనం హాని తలపెట్టమే; అలాంటిది నీ నమ్మినబంటుని రాముల్ని పులికి బలిపెట్టడానికి నీ మనస్సెలా ఒప్పిందిరా పాపాత్ముడా?... క్రూరాతి క్రూరంగా చంపించేశావ్ గద్రా!" అంటూ మతిపోయిన వాడిలా జుట్టు పీక్కుంటూ ఏడుస్తూ కనకరాజుని తిడుతున్నాడు. కనకరాజు దగ్గర పనిలో చేరిన దగ్గరనుంచీ రాముల్ని బాగా ఎరుగును కేశవరావు. ఎంతటి విశ్వాస పాత్రుడో బాగా తెలుసును. 'బాబుగారి గాలి సోకితే ఆమడదూరంలో పులి రాదు' అనేవాడు. అలాంటి వాడిని దారుణంగా చంపించేశాడు కనకరాజు.

కనకరాజు ఏమీ మాట్లాడడం లేదు. మరీ తిడుతోంటే రెండు మూడుసార్లు కేశవరావు ముఖంలోకి తీక్షణంగా చూశాడు. చీకట్లో కనకరాజు కళ్ళు పులి కళ్ళలా భయంకరంగా కనిపించాయి కేశవరావుకి. ఒకళ్ళతో ఒకరు మాట్లాడుకోవటం లేదు. చుట్టూ నిశ్శబ్దం... ఉండుండి కేశవరావు బెక్కుతూ కళ్లు తుడుచుకుంటున్నాడు.

ఇంకా పొద్దెక్కక ముందే మాటు దిగిపోయాడు కనకరాజు. కేశవరావుని కూడా దింపాడు. కేశవరావు తాగిన వాడిలా తూలుతూ పిచ్చిచూపులు చూస్తున్నాడు.

"బీ బ్రేవ్! ఇంటికి వెళ్ళి పడుకో. అదే సర్దుకుంటుంది. ఈ సంగతి నీకూ నాకూ తప్పించి మరో నరమానవుడికి తెలీకూడదు. నువ్వూ నీ కుటుంబం నా డబ్బుమీద బ్రతుకుతున్నారు. విశ్వాసంగా ఉండటం నీ విధి. ఈ సంగతి నేను వచ్చేవరకూ చిట్టిబాబుకి కూడా చెప్పకు. అప్‌సెట్ అయిపోతాడు. ఇప్పటికే చాలా దూరం శవాన్ని ఈడ్చుకు పోయుంటుంది. వెళ్ళి వెతకాలి."

"వెతుకు. బాగా వెతుకు. కళ్ళలో కాగడాలు పెట్టుకుని మరీ వెతుకు. నీకోసం ఆత్మబలి అయిపోయిన రాములి శవాన్ని వెతికి దానిమీద మాటువేసి పులిని కొట్టి ఘనుడనిపించు కోరా టైగర్ రాజూ! పులి శవంతో పట్నం అంతా ఊరేగు. పూలమాలలు వెయ్యించుకో. బార్బరస్... ఇన్ హ్యూమన్... విలనిష్..." అంటూ కనకరాజు ముఖం మీద చెయ్యిపెట్టి తాటిస్తూ పిచ్చివాడిలా కేకలేస్తున్నాడు అడవిలో.

"కేశవా!" అడవిదున్నలా బలిసిన కనకరాజు ఏనుగులా ఘీంకరిస్తూ తుపాకీ చూపించాడు.

"కాలుస్తావా? కాల్చరా. మనిషి ప్రాణాలతో చెలగాటాలాడటం నీకు కొత్త కాదు. రాములూ.. అమాయకంగా బలి అయిపోయావు కదరా. డబ్బుతోనూ, కీర్తితోనూ, పొరలు కమ్మిన వీడి కుట్రకి అమానుషంగా బలి అయిపోయావు కదట్రా... రాములూ!" అంటూ మతి భ్రమించిన వాడిలా కేకలేస్తూ తూలుకుంటూ బంగళావైపు పరిగెత్తాడు కేశవరావు.

కనకరాజు, పులి రాములిమీదకి దూకిన జాగా దగ్గరికి వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. పగిలి పోయిన లాంతరు కనిపించింది. దగ్గర్లో ఉన్న తుప్పలన్నీ చిందరవందరగా తొక్కేసి ఉన్నాయి. నేలమీద పులిగోళ్ళ చారలు, మనిషి తన్నుకున్న జాడలు; స్పష్టాస్పష్టంగా మసగ వెలుతుర్లో కనిపించాయి. ఒక పొదలో కాఫీ ఫ్లాస్కు పడుంది. పొదలమీద అక్కడక్కడా నల్లటి మరకలు కనిపించాయి. కనకరాజు వాటిని చేత్తో తాకాడు. జిగురు జిగురుగా తగిలింది. కంటికి దగ్గరగా పెట్టుకుని చూశాడు. నెత్తురు! నెత్తురుని చూడగానే రాములు జ్ఞప్తికి వచ్చి ఒళ్ళు జలదరించింది. క్షణం సేపు ఆగి, తిరిగి సర్దుకుని కొంతదూరం వెతికాడు. పులి శవాన్ని ఈడ్చుకుపోయిన జాడ కనిపించింది. నేలమీద వేలాడుతున్న శవం కాళ్ళు రాసుకుంటూ వెళ్ళిన జాడలు దారిపొడుగునా కనిపిస్తున్నాయి. బరువును ఈడ్చుకు వెళ్తుండడం వల్ల పులి అడుగులు లోతుగా కనిపిస్తున్నాయి.

శవాన్ని మెడ పట్టుకుని ఈడ్చుకి వెళ్ళినట్లుంది పులి. దారి పక్కన పొదలమీదా, కొమ్మలమీద అక్కడక్కడా నెత్తురు పడింది బొట్లుబొట్లుగా.

అలా బాటలో ప్రక్కనున్న రాళ్ళని, పొదల్ని, నేలమీద జాడల్నీ వెతుక్కుంటూ, వాటిని అనుసరిస్తూ; తుపాకీని ఏ క్షణాన్నైనా ఉపయోగించడానికి సిద్ధంగా ఉంచుకొని; చాలా చాలా దూరం నడిచాడు కనకరాజు. బాగా వెలుగొచ్చేసింది. చెట్లమీద పిట్టలు గోల చేస్తున్నాయి. పొదల మీద పిగిలి పిట్టలు గుంపులు గుంపులుగా ఎగురుతున్నాయి. రానురాను, పులి, బాటని విడిచిపెట్టి తుప్పలమధ్య నుంచి ఇరుకు బాటగుండా కొండవైపు శవాన్ని ఈడ్చుకు వెళ్ళింది. ఒక దగ్గర పొదల్లో ఇరుక్కున్న శవాన్ని తన బలాన్ని ఉపయోగించి లాగినపుడు మనిషి చర్మం పేలికలు పొదలకి అంటుకొనున్నాయి. తల వెంట్రుకలు కూడా ముద్దగా తుప్పలో చిక్కుకొను న్నాయి. కొండ దిగువున పెద్ద నెత్తుటి మడుగుంది. అక్కడికి వచ్చేటప్పటికి పులి బాగా అలిసిపోయి నట్లుంది. కొండమీదికి శవాన్ని మోసుకుని ఎక్కడానికి వీలుగా పట్టుమార్చింది. అప్పుడు విడిచిన పట్టులోంచి నెత్తురు కారి మడుగు కట్టింది. పులి శవాన్ని ఈడ్చడం మానేసి నోటితో పట్టుకొని ఎత్తి ఒక్క విదిలింపుతో భుజాన్ని వేసుకొని బరువంతా వీపుమీద మోసుకొని కొండెక్కుతోంది. అది ఎక్కుతున్నప్పుడు ఒకచోట జారిన అడుగుల గుర్తు; రాయి దొర్లిన గుర్తు; కనిపెట్టి కనకరాజు కూడా ఆ జాడ వెంటే కొండెక్కాడు. కొండ గులకరాళ్ళతోనూ, తుప్పలతోనూ ఏటవాలుగా ఉంది. కనకరాజు రొప్పుకుంటూ కొండెక్కుతున్నాడు. చెమట్లు కక్కుకుంటున్నాడు. కొన్నిచోట్ల తుపాకీ ఎడంచేత్తో పట్టుకొని పాకుకుంటూ కొండ ఎక్కుతున్నాడు. కొంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత నెత్తురు జాడ కనిపించింది. కుదుపుకి శవం గాయాల్లోనించి నెత్తురు కారింది. ఒకచోట

నెత్తురు జాడవెంట చిన్న పిల్లాడి అడుగుల్లాంటి ఎలుగుబంటి పాదాల గుర్తులు కనిపించాయి కనకరాజుకి. పులి వెళ్ళిన తరువాత అదే బాటగుండా ఎలుగుబంటి వెళ్ళుంటుంది. దారి పొడవునా పడున్న నెత్తురు వాసన కిట్టక అది దారి మళ్ళిపోయింది.

మధ్యాహ్నం ఎండ కొండరాళ్ళ మీదినుంచి ప్రతిఫలిస్తూ చురచురలాడించేస్తోంది. అలసి పోతున్నా, ఆకలి దహించేస్తున్నా; పట్టిన పట్టు విడవని కనకరాజు అలా పులి జాడ వెంబడే రెండు కొండలు ఎక్కిదిగి ఒక లోయలోకి వచ్చాడు. అక్కడ చెట్టుమీద ఒక బొండుకాకి కనకరాజు రాక గమనించకుండా వెనక్కి తిరిగి ఎదురుగుండా దేనివైపో చూస్తూ అరుస్తోంది. దాని అరుపు ఆ లోయలో వికృతంగా వినిపిస్తోంది. దగ్గర్లో ఏదో మేతకోసం అలా అరుస్తోందని కనకరాజు అనుకుంటుండగానే దూరంలో చెట్టుమీద కొన్ని రాబందులు టపటప రెక్కలు కొట్టుకుంటూ ఎగరటం కనిపించింది. కనకరాజు ఆగి పరీక్షగా చూస్తూ మెల్లగా చప్పుడు చేయకుండా చెట్లమాటు నుంచి నక్కి నక్కి చెట్టుదగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఇంకా అంత దూరంగా ఉండగానే చెట్టు క్రింద పొదల్లోనించి ఈగలు జుమ్మున లేచాయి. కనకరాజు ఒంగొని పొదల సందుల్లోకి చూశాడు. శవం పడుంది. నగ్నంగా పడున్న సగం తినేసిన శవం మీద అక్కడక్కడ చినిగిపోయిన గుడ్డ పీలికలు అంటి పెట్టుకొనున్నాయి. తల అవలివైపు తిరిగుంది. పక్కనే పేగులు, పొట్ట; ముద్దగా పడున్నాయి. దగ్గరగా వెళ్ళబోయాడు. రాములు శవాన్ని చూసే ధైర్యం చాలలేదు. జ్వరం వచ్చి నట్లు ఒళ్ళంతా అదోమాదిరిగా అయింది. శవాన్ని సగంతిని అక్కడే వదిలేసి దగ్గర్లో ఉన్న ఏ నీటివాగు దగ్గరికో వెళ్ళుంటుంది పులి; దాహం తీర్చుకోడానికి. తిరిగి మిగతా కళేబరాన్ని తిన డానికి పొద్దు గుంకే లోగానే వస్తుంది. టైం లేదు. కనకరాజు చుట్టూ చూశాడు. మాటు కట్టడానికి దగ్గర్లో ఎక్కడా పెద్ద చెట్లు లేవు. అన్నీ బలిసిన తుప్పలూ, డొంకలున్నూ. శవం దగ్గర్లో ఉన్న ఒక్క చెట్టూ ఆకులు రాలిపోయిన ముసలి మొరడు. పులి కంటపడకుండా దాగోని కూర్చోడానికి వీలు పడదు. మరి కాస్త దూరంలో, అంటే; సుమారు పదకొండు గజాల దూరంలో అడవి ఉసిరిచెట్టు ఉంది. కాని అది తగినంత ఎత్తులో లేకపోవటం వల్ల దానిమీద కూర్చోటం శ్రేయస్కరం కాదు, సరికదా; ప్రమాదం కూడా అనుకున్నాడు కనకరాజు.. పులి ఒక్క ఎగురులో దానిమీద కూర్చున్న మనిషిని లాగెయ్యగలదు. అప్పటికప్పుడే మధ్యాహ్నం దాటిపోయింది. ఏ క్షణాన్నయినా పులి తిరిగి వస్తుంది. వేళ దాటిపోతోంది. పదిహేను గజాల దూరంలో నేలమీద బలిసిన పెద్ద తుప్ప, దాన్ని పెనవేసుకునున్న అడవి తీగలు మాటుకు అనువుగా ఉన్నాయి. కాల యాపన చెయ్యకుండా మెల్లిగా పాకుకుంటూ వాటి మధ్యలో దూరాడు కనకరాజు. బూటు కాళ్ళతో తొక్కి నేల చదును చేసుకొని, ఆ మధ్యలో కూర్చున్నాడు. కొమ్మల్ని తీగల్ని విరిచి తను కనపడకుండా చుట్టూ దోపాడు. శవాన్ని చూడ్డానికి, తుపాకీని ఎయిమ్ చేయడానికి వీలుగా; పొదకి చిన్న సందు చేశాడు. రైఫిల్‌ని సరి చూసుకొని ఏమాత్రం కదలకుండా శిలా ప్రతిమలా కూర్చున్నాడు.

శవంమీద ఈగలు, పురుగులు ముసురుతున్నాయి. ఎండిపోయిన నెత్తురు గాలి వీస్తున్నప్పుడల్లా నీచువాసన కొడుతోంది. సగం తినేసిన వీపులోనుంచి దుమ్ములు తెల్లగా పైకి తన్నిపెట్టి నించున్నాయి. పొదల్లో కూర్చున్న కనకరాజు కనిపించకపోవడం వల్ల ఎగిరిపోయిన రాబందులు ఒక్కొక్కటి రెక్కలు టపటప కొట్టుకుంటూ జుయ్ జుయ్‌మంటూ ఏరోప్లేన్లలా శవంమీదికి దిగుతున్నాయి. ఒకదానితో ఒకటి పోట్లాడుకుంటూ, కీచులాడు కుంటూ శవాన్ని పీక్కుతింటున్నాయి. పేగుల్నీ పొట్టనీ అవి కెలుకుతూ పీకుతున్నప్పుడల్లా గుప్‌మని భరించరాని కంపుకొడుతోంది. అడవి ఉసిరి చెట్టుమీద రెండు గెద్దలు శవాన్ని అదేపనిగా చూస్తున్నాయి. రాబందులు ఉండడం వల్ల దగ్గరకు రాలేకపోతూ డిసెప్పాయింటింగా సకిలిస్తున్నట్లు అరుస్తు న్నాయి. కాకులు గోలచేస్తూ దగ్గరలో వాల్తూ రాబందులకి బెదిరిపోయి తిరిగి అరుచుకుంటూ ఎగిరిపోతున్నాయి.

దూరంగా ఏదో జంతువు వస్తున్న చప్పుడు!

కనకరాజు చెవులు నిక్కిస్తూ తుపాకీ సిద్ధంగా ఎత్తాడు.

ఎండుటాకులు చిట్లుతున్న చప్పుడు... ఏదో జంతువు. పెద్దదే – రానురాను దగ్గరౌతోంది. పొదలు కదులుతున్నాయి. పొదల మధ్యనుంచి జంతువు కనిపించింది. శరీరం మీద చారలు – కనకరాజు వేలు ట్రిగ్గర్ మీదకు వెళ్ళింది – తుప్ప వెనకాలనుంచి పెద్ద తల వికృతంగా బయ టికి వచ్చింది. చెవులు గాడిద చెవుల్లా వున్నాయి – దుమ్ములగొండు! – కుచ్చుతోక ఊపుతోంది.

దుమ్ములగొండు తలపెకెత్తి ముక్కుతో గాలిలో వాసన చూస్తోంది. గాలిలో తేలుతున్న నెత్తుటి వాసన్ని అది పసిగడుతోంది. తరువాత మోరదించి కుక్కలా నేలని వాసన చూసుకుంటూ శవం దగ్గరకు వచ్చింది. దుమ్ములగొండు రాగానే రాబందులు గజిబిజిగా రెక్కలు కొట్టుకుంటూ పరుగెత్తి పరుగెత్తి సర్‌సర్‌మని గాలిలో తేలిపోతూ ఎగిరిపోతున్నాయి. దుమ్ముల గుండు శవాన్ని పట్టుకొని లాగుతోంది. లాగలేక లాగలేక బలం పూర్తిగా శవాన్ని ఈడ్చుకుపోతోంది. మాటులో కూర్చున్న కనకరాజు రెస్టులెస్ అయిపోతున్నాడు దుమ్ములగొండు శవాన్ని లాక్కుపోతుంటే. ఆలస్యం చేస్తే అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోతుంది. పులివచ్చే ఛాన్సు పోతుంది. దాన్ని ఎలాగైనా తొలేద్దామని మాటులోంచి లేచి నిలుచుని "శ్! శ్!" అని చెయ్యిని విదిలిస్తూ రెండు మూడు మంటిబెడ్డలు దాని వైపు విసిరాడు. కనకరాజుని చూడగానే అది శవాన్ని వదిలేసి దాని మేతని పాడుచేసినందుకు నిరసనగా, హిస్టీరిక్‌గా, నవ్వినట్లు అరుచుకుంటూ; మధ్యమధ్యన ఆగి, వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటూ, అడవిలోకి పారిపోయింది. అలా దృష్టి మేరకు పారిపోయేవరకూ చూసి కనకరాజు తిరిగి మాట్లో కూర్చోబోతుండగా తన దృష్టి పది గజాల దూరంలో ఉన్న తుప్పమీదికి పడింది.

అక్కడ! ప్రక్కనే భూమిని అంటిపెట్టుకొని తనవైపు తీక్షణంగా క్రూరంగా చూస్తున్నాయి రెండు ఆకుపచ్చని కళ్ళు!

మేనీటర్! కనకరాజు దృష్టి తనమీద పడిందని తెలిసీ తెలియడంతోనే భూమిని కరుచుకుని నక్కిన మేనీటర్, నొక్కి విడిచిపెట్టిన స్ప్రింగులాగ అడవి దద్దరిల్లిపోయేటట్లు ఒకే ఒక్క పెడబొబ్బ పెట్టి కనకరాజు మీదికి దూకింది.

పులి గాండ్రింపూ కనకరాజు పేల్చిన తుపాకీ మోత అడవిలో మార్మోగాయి.

గాలిలోనే పులి దవడని చీల్చేసింది కనకరాజు బుల్లెట్టు. గుండు దెబ్బకి లక్ష్యం తప్పిపోయిన పులి ఆ ఊపున కనకరాజు తుపాకీని రాసుకుంటూ ప్రక్క తుప్పల్లోకి దొర్లిపోయింది. కనకరాజు తుపాకీ దూరంగా తుళ్లిపోయింది. కనకరాజు మెరుపులా పొదని దూకి తుపాకీ కోసం పరుగెత్తాడు. తుపాకీని అందుకోబోతున్న కనకరాజు మీదికి దెబ్బతిన్న పులి లేచి గాలిలా మీద పడింది. బోర్ల పడిపోయిన కనకరాజుని పంజాతో ఇష్టం వచ్చినట్లు చిందరవందరగా రక్కేస్తోంది. కనకరాజు ఒంటిమీద చర్మం గుడ్డ పేలికల్లా ఊడిపోతోంది. తలని కొరికేద్దామని ప్రయత్నిస్తోంది కానీ క్రింద దవడ గుండుదెబ్బకి జారిపోవడం వల్ల పట్టు ఆనడం లేదు. క్రింద పడిపోయిన కనకరాజు తన బలాన్నంతా కూడగట్టుకొని భూమికి చేతులు తన్నిపెట్టి ఒక్క విదిలింపు విదిలించాడు. అంత పులిన్నీ దబ్బున ప్రక్కకు పడిపోయింది. కనకరాజు మెరుపు మెరిసినట్లు చరాలున లేచి, తిరిగి తనమీద కలబడిన పులి రెండు ముందర కాళ్ళనీ పట్టుకున్నాడు. బలంతో దాని గుండెలమీద, పొట్టమీద తంతున్నాడు. ఆ పెనుగులాటలో తిరిగి కనకరాజుని వెల్లకితలా పడేసింది పులి. తన ఎడమచేతిని పులి నోటికి అందించి దెబ్బతిన్న నోటిలోకి మరింత గట్టిగా అణిచేస్తున్నాడు. కుడిచేత్తో దాని కళ్ళు చిదిమేద్దామని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. రెండు మూడుసార్లు దాని నాలిక దొరికితే పట్టుకొని గట్టిగా బలంగా లాగెయ్యబోయాడు. అది జిగురు జిగురుగా చేతిలో నుంచి జారిపోతోంది. అలా ఒకరిమీద ఒకరు దొర్లుతూ హోరా హోరీగా పెనుగులాడుతున్నారు.

కనకరాజు ఎడం చెయ్యిని చెరుకుగడలా పిప్పిపిప్పిగా నమిలేసింది పులి. దాని అరుపులకీ దాని నోట్లోంచి వచ్చే గబ్బు కంపుకీ ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతూ ఊపిరి సలపటం లేదు కనకరాజుకి. ఆ పెనుగులాటలో అదృష్టవశాత్తూ కనకరాజుకి ఒక రాయి చేతికి దొరికింది. దాన్తో బలం పూర్తిగా పులి మొహం మీద రెండు మూడుసార్లు కొట్టాడు. ఆ దెబ్బలకి పులి దిమ్మెత్తిపోయి క్షణంసేపు కనకరాజు మీది పట్టు వదిలేసింది. ఆ అదను చూసుకొని కనకరాజు తూలుకుంటూ లేచి పరుగెత్తి దగ్గర్లో వున్న ఉసిరిచెట్టు కొమ్మ పట్టుకొని మీదికి ఎగబాకాడు - కాని విధి వక్రించింది. ఎగబ్రాకుతున్న కనకరాజుని ఒక్క ఎగురు ఎగిరి తొడ పట్టుకొని కిందికి లాగేసింది, బాధతో రెట్టింపుగా గాండ్రిస్తూ. తొడ మాంసం కండ చెట్టు బెరడులా వచ్చేసింది. ఆ గాయంలో నించి రక్తం పిచికారీ కొట్టినట్లు చుట్టుప్రక్కల పొదల్ని తడిపేస్తోంది. చేవదేరిన బలమైన శరీరం గల కనకరాజు అంత రక్తం పోతున్నా తట్టుకొని పులితో అలా పెనుగులాడుతూనే ఉన్నాడు. అలా పొర్లి పొర్లి లేస్తూ పడ్తూ ఇద్దరూ ఒక ఎండిపోయిన గెడ్డలో దభాలున దొర్లిపడ్డారు. ఆ గెడ్డ ఆరు ఏడు గజాల లోతుగా ఉంది. అలా పడటంలో గెడ్డ అంచునే మొలిచిన ఒక గడ్డి

దుబ్బు ఆసరాగా దొరికింది. దాన్ని పట్టుకొని వేలాడబడిపోయాడు. పులిమాత్రం దబాలున గెడ్డ అడుగున పడిపోయింది. అంతమీది నుంచి పడటం వల్లనో లేక దవడ జారిపోయిన బాధ ఎక్కువవటం వల్లనో పులి తిరిగి కనకరాజును పట్టుకుందామనే ప్రయత్నాన్ని విరమించుకొని గెడ్డలోనించి ప్రక్క పొదల్లోకి పారిపోయింది.

దుబ్బుని పట్టుకొని వేలాడుతున్న కనకరాజు నెమ్మదిగా రొప్పుకుంటూ, ఎగబ్రాకు కుంటూ గట్టుమీదికి ఎక్కాడు. ఒళ్ళంతా గాయాలతో నిండి నెత్తురు వరదలుగా కారుతోంది. మాంసం కండలు వేలాడుతున్నాయి. ముఖంమీద చర్మంతో సహా ఎడం కన్ను ఊడిపోయి వేలబడి పోయింది. ఒంటికన్నుతో తడుముకుంటూ తూలుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. నీరసించిపోతున్న కనకరాజుకి అడివంతా మసగమసగ్గా కనిపిస్తోంది. అలా నడుస్తున్న కనకరాజుకి ఎదురుగా పడున్న సగం తినేసిన శవం కనిపించింది. దాన్ని దాటుకుంటూ వెళ్ళబోతున్నవాడల్లా ఆగాడు. మసగబారుతున్న దృష్టితో ఒంటికన్నుతో శవం తలని దగ్గరగా చూశాడు. మరింత దగ్గరగా చూశాడు. నెత్తురులో తడిసి మసగబారిన కంటికి మసకమసగ్గా కనిపించింది. దాన్ని చేత్తో తడుముతూ మరింత దగ్గరగా ముఖంమీద ముఖంపెట్టి చూశాడు. మతి చలించినవాడిలా వణికిపోతూ రెండు చేతుల్తో శవం తలని తడుముతూ, "బాబూ!... చిట్టిబాబూ!... నాయనా!" అంటూ గావు కేక పెట్టాడు. ఆ శవం తల నౌకరు రాములిది కాదు. తన ఏకైక పుత్రుడు చిట్టి బాబుది. "చిట్టిబాబూ, చిట్టితండ్రీ... నువ్వా?" అని తల పీక్కుంటూ పిచ్చివాడిలా అరుచుకుంటూ కనకరాజు తుప్పల్నీ డొంకల్నీ తన్నుకుంటూ పడుతూ లేస్తూ అటూ ఇటూ అడవిలో పరుగెత్తు తుంటే, గొంతు కోసి విడిచిపెట్టిన గొడ్డు అరుస్తున్నట్టుంది. ఆ కొండలోయల్లో అస్తమిస్తున్న సూర్యుని కిరణాల్తో రక్తసిక్తమైన కనకరాజు మరింత ఎర్రగా కనిపిస్తున్నాడు. అడవి నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకొంటూ కనకరాజు ఆర్తనాదాలు వినిపిస్తున్నాయి. అలా పిచ్చిగా ఏడుస్తూ పరుగెత్తుతున్న కనకరాజు ఆఖరిసారిగా చచ్చిపోతున్న రాక్షసుడిలా, పెద్ద చావుకేక పెట్టి కుప్పలా కూలిపోయాడు అడవి మధ్యలో.

సంజె చీకట్లు అలుముకుంటున్న సమయానికి కనకరాజుని వెతుక్కుంటూ కేశవరావు, రాములు మరికొందరు అక్కడికి వచ్చారు. తండ్రీ కొడుకుల శవాల్ని చూసి బావురుమన్నాడు రాములు.

ఇరవై సంవత్సరాలకే నూరేళ్ళు నిండిపోయాయి. తన తండ్రి పన్నిన కుట్రకి అన్నెం పున్నెం ఎరుగని చిట్టిబాబు అనుకోకుండా అన్యాయంగా బలైపోయినందుకు జలజల కన్నీరు కార్చాడు, చిట్టిబాబు శవాన్ని చూస్తూ కేశవరావు. కనకరాజు శవాన్ని చూడ్డానికి మనస్కరించ లేదు కేశవరావుకి!

ఆ రాత్రి తండ్రీ కొడుకుల శవాల్ని తీసుకొని పట్నంవైపు జీపు పరుగెడుతోంది.

"బాబూ, ఆఖరిసారి నీమాట నిలబెట్టుకోలేకపోయాను నన్ను క్షమించు - నేను బయలు దేరినా బాగుండిపోను. నామాట కాదని కొట్టేసి చిట్టిబాబు బయలుదేరిపోయారు" అంటూ కనకరాజు శవం తల ఒళ్ళో పెట్టుకొని జీపులో వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నాడు రాములు.

రాములి అమాయకత్వానికి జాలి పడుతున్నాడు కేశవరావు.

కనకరాజు శవాన్ని చూస్తుంటే కేశవరావుకి జాలి కలగలేదు సరికదా, అది పులికంటే ఎన్నోరెట్లు క్రూరంగానూ, నీచంగానూ, భయంకరంగానూ కనిపిస్తోంది.

జేబులో నుంచి డైరీ తీసి "ది డెత్ ఆఫ్ ఎ మేనీటర్" అని కసిగా పెన్సిల్‌తో బరికేశాడు.

చీకట్లని చీల్చుకుంటూ జీపు పరుగెత్తుతోంది.

దూరంగా కొండల్లో పులి, బాధతో మూలుగుతూ అరుస్తుండటం స్పష్టాస్పష్టంగా విని పిస్తోంది.

✦

ఆంధ్రజ్యోతి, వీక్లీ : *18-10-1974*